

Klavírní kurzy v Písku – červenec 2010

„Dovolenou bych si představovala jinak“, řekla v květnu maminka mé malé žákyně Barunky, když se její dcerka rozhodla jet na klavírní kurzy. Nepomohlo ani to, že doma Barunce říkala, jak tam bude muset cvičit dvě hodiny každý den. A to maminka netušila, že v den hodiny u paní prof. Jany Korbelové to za den „vyleze“ až na 4 hodiny! Starší dceři, flétnistce, to bylo líto. Nechtěla zůstat doma, a tak přijely všechny tři a já – učitelka. Byla jsem tu asi před 13 lety se synem a věděla jsem, jak je škola a město krásné. Kolik je tu zajímavých míst, že se tu nikdo nudit nemůže. Maminka měla stále obavy. První návštěva základní umělecké školy s výhledem na řeku a bazén odehnala mráček z čela maminky. Počasí nám přálo, rozpis cvičebních hodin také a my se první dny chladily v bazénu. Barunka dokonce přerušila jízdu po skluzavce, odběhla se mnou na 1,5 hodinu do školy cvičit a pak hurá zpět, ještě si zaplavat a zadovážet. Jako učitelka s téměř třicetiletou praxí, bych tomu nevěřila, jak je možné se sedmiletým žákem tolik hodin s NADŠENÍM cvičit. To nadšení je totiž oboustranné, vlastně tady jsou nadšenci úplně všichni. Paní profesorka je nezmar, učí celý den s takovým elánem, nikdo ji nevidí ani jíst, pořád s dětmi zpívá, téměř tančí a předává jim vše krásné, co je v hudbě. Pomáhá těm nejmenším ten úžasný svět hudby objevit a prožívat. Chodím se dívat i na hodiny jiných žáků a čerpám inspiraci pro své žáky. Maminka denně kroutí hlavou, že Barunka po jedné a půl hodině cvičení vyběhne ze školy a radostně poskakuje. A tak se mi hodila jedna z mnohých myšlenek pana prof. Martina Ballého, že když se správně cvičí, má být člověk příjemně unaven a ještě obohacen o energii jinou. Barunka dostala od paní prof. Korbelové veselé skladbičky, ale i „nadýchané“ a klidnější. Opět inspirace pro mě. Vhodný výběr rozmanitých skladeb dělá cvičení zábavné a hlavně posouvá vývoj žáka rychleji kupředu. Když jsem odjížděla z domova, někteří známí nemohli pochopit, že když mám prázdniny, proč jedu na kurz, kde budu vlastně zas učit. Kdo nikdy nebyl na žádném kurzu, nemůže pochopit. A kdo nebyl v Písku, nemůže pochopit, proč sem někdo stále jezdí. Jeden chlapec je zde po deváté. Já teprve podruhé, jsem vlastně nováček. Kouzlo zdejší školy je neopakovatelné a město Písek se svými malými obchůdky s věcičkami, které nám udělají radost a velmi vstřícnými obchodníky, kavárničky s dobrůtkami... Mnoho krásného nás tu potkalo a vezmeme si to domů a vzpomínka nás zahřeje u srdce i v cizině. Na jaře se budeme včas hlásit, protože je o kurzy zájem a co kdyby na nás již nezbylo místo...!

Přeji kurzům, profesorům a všem, kdo se na jejich přípravě a organizaci podílí, hodně energie, dostatek podpory (i finanční) a abychom se zase příště v dobrém sešli.

Věra Hrochová, učitelka ZUŠ Kdyně
8. července 2010